

Öğrenci Ve Anne Baba

– yörükbeyi · 10 Ekim 2015

ÖĞRENCİ ve ANNE-BABA

Genel itibarı ile çocuklarının başarılı olmalarını isteyen öğrenci velileri, öğrencinin ödevini kendileri yaparak çocuklarına iyilik yaptıklarını zannederler, hâlbuki çocuklarına yapacakları en büyük kötülüğü yapmış oluyorlar.

Ödevi velisine yaptırmaya alışan öğrenci beynini gerektiği gibi kullanmaz, nasıl olsa ödevi yapan Anne-Babası vardır. Ama sınav salonuna girdiğinde yanında ödevini yapan Anne-Babası olmayacaktır.

Netice itibarı ile çocuk sınavdan başarısız olacak ve yeterli puna alamadığından iy bir okula yerleşemeyecektir.

Asıl olan, çocuğunun okulda başarılı olmasını isteyen veli, ödevi kendileri değil çocuklarına yaptırmaları gerekmektedir. İhtiyaç duyulduğunda rehberlik amaçlı öğrenciye yardım etmeli. Bizim toplumumuzda ekseriyetinin koruyucu ve himaye edici bir yapıya sahip olduğumuzdan çocukların ödevlerini kendileri yapmakla sorumlu ve bilinçli bir veli olduğunu düşünmekteler. Eğer öğrencinin ödevini 'Çocuğum üzülmesin, zorlanmasın' diye veli yaparsa aslında çocuğuna kendi eliyle kötülük etmiş olur. Çocuğun alamadığı puan aslında aynadan veliye yansımadır. O puan öğrencinin değil velinindir.

Çocuğun ödevine hiç karışmamak, hiç ilgilenmemek ne kadar yanlışsa ödevi velinin yapmasının bir o kadar yanlış olduğunu bütün eğitim adamları ve eğitim çevrelerinin ortak görüşüdür.

Bizim tavsiyemiz " Zorlansa dahi ödevini çocuğunuz kendisi yapsın" siz asla müdahale etmeyin, sizi sadece öğrenciniz ödevini bitirdikten sonra kontrol edin.

Şayet varsa yanlış yaptığı soruları yeniden gözden geçirmesini isteyin. Çocuk aynı konuyu tekere yanlış yaparsa çocuğun anlayacağı bir dilden örnekler vererek sorunun çözümü ve doğru cevabı bulmasını sağlayın.

Bizim tavsiyemiz; Anne-Baba olarak hiçbir zaman kağıdı kalemi alıp ödevi kendiniz yapmayın. Eğer sıkça böyle yaparsanız çocuğunuzu Ders Çalışmaktan ve ödev yapmaktan da soğutmuş olursunuz.

Bütün ilim çevreleri şu noktaya parmak basmaktalar, Çocuğun başarılı olmasında güçlü bir etkeninde ona sevgi ve şefkatle yaklaşılması olduğunun altını çizen vurgulamaktadırlar.

Geleceğimizin asıl teminatı olan çocuğumuza karışı sevgi ve ilginizi dengeli bir şekilde ortaya koyun. Baskıcı, azarlayıcı bir tutum takınmayın. Bir rehber gibi davranın. Sadece denetleyen değil, destekleyen bir anne baba olun.

Bu şekilde bir yaklaşım ileride sizin ve çocuğunuzun üzülmelerini büyük oranda engelleyecek, çocuğunuzla aranızda güçlü ve köklü bir bağ kurmanıza büyük ölçüde yararlı olacaktır. Bütün Anne ve Babalara şefkat ve sevgi ile yaklaşmalarını, Bütün öğrencilere başarılı olmalarını temenni ederim.

İbrahim BEKLER
ANKARA